

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 21. januára 2014*

„Žaloba o neplatnosť — Právnická osoba založená podľa súkromného práva — Nepredloženie dôkazu o právnej existencii — Článok 44 ods. 5 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu — Zjavná neprípustnosť“

Vo veci T-168/13,

European Platform Against Windfarms (EPAW), v zastúpení: C. Kiss, advokát,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne K. Herrmann a P. Oliver, neskôr L. Pignataro Nolin, K. Herrmann a J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie oznámenia Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom „Energia z obnoviteľných zdrojov: významný aktér na európskom trhu s energiou“ zo 6. júna 2012, ako aj rozhodnutia Komisie z 21. januára 2013, ktorým sa návrh žalobkyne, aby Komisia preskúmala uvedené oznámenie, zamietá ako neprípustný,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni (spravodajca) a L. Madise,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 1 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. marca 2013 podala žalobkyňa, European Platform Against Windfarms (EPAW), túto žalobu.

* Jazyk konania: angličtina.

- 2 Listami zo 4. a z 25. apríla, ako aj zo 14. mája 2013 Všeobecný súd na základe článku 44 ods. 6 svojho rokovacieho poriadku vyzval žalobkyňu, aby s cieľom odstrániť vady žaloby predložila jednak dokumenty, na základe ktorých by bolo možné v súlade s článkom 44 ods. 5 písm. a) rokovacieho poriadku overiť právnu existenciu žalobkyne ako právnickej osoby so sídlom na adrese uvedenej v žalobe, a jednak doklad o tom, že splnomocnenie udelené žalobkyňou jej advokátovi bolo vystavené osobou na to oprávnenou, v súlade s článkom 44 ods. 5 písm. b) rokovacieho poriadku.
- 3 Žalobkyňa odpovedala na listy zo 4. apríla a 14. mája 2013 v stanovených lehotách, a to listami podanými do kancelárie Všeobecného súdu 19. apríla a 30. mája 2013.
- 4 Dňa 26. júna 2013 Európska komisia požiadala Všeobecný súd o prerušenie predmetného konania podľa článku 77 písm. d) rokovacieho poriadku, a to až do vyhlásenia rozhodnutí Súdneho dvora, ktorými sa skončia konania vo veciach Rada/Vereniging Milieudedefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (C-401/12 P), Parlament/Vereniging Milieudedefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (C-402/12 P), Komisia/Vereniging Milieudedefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (C-403/12 P), Rada/Stichting Natuur en Milieu a Pesticide Action Network Europe (C-404/12 P) a Komisia/Stichting Natuur en Milieu a Pesticide Action Network Europe (C-405/12 P). Žalobkyňa k tejto žiadosti nepodala v stanovenej lehote žiadne pripomienky. Rozhodnutím predsedu druhej komory Všeobecného súdu z 30. septembra 2013 bola táto žiadosť zamietnutá.
- 5 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - zrušil oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom „Energia z obnoviteľných zdrojov: významný aktér na európskom trhu s energiou“ zo 6. júna 2012,
  - zrušil rozhodnutie Komisie z 21. januára 2013, ktorým sa návrh žalobkyne, aby Komisia preskúmala uvedené oznámenie, zamietla ako neprípustný.
- 6 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - zamietol žalobu,
  - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 7 Podľa článku 111 rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže bez ďalšieho konania rozhodnúť odôvodneným uznesením ak je návrh zjavne neprípustný, alebo ak mu zjavne chýba akýkoľvek právny základ.
- 8 V prejednávanej veci Všeobecný súd usudzuje, že je dostatočne oboznámený so spisovým materiálom, a rozhoduje, že nie je potrebné pokračovať v konaní.
- 9 Prípustnosť žaloby o neplatnosť podanej subjektom podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ závisí predovšetkým na postavení tohto subjektu ako právnickej osoby.
- 10 Podľa článku 44 ods. 5 rokovacieho poriadku, ak je žalobkyňa právnickou osobou podľa súkromného práva, k žalobe tiež prikladá zakladateľskú listinu, spoločenskú zmluvu alebo aktuálny výpis z obchodného registra alebo registra združení alebo akýkoľvek iný dôkaz o svojej existencii ako právnickej osoby, ako aj doklad o tom, že splnomocnenie udelené jej advokátovi bolo vystavené osobou na to oprávnenou.

- 11 V prejednávanej veci, bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o tom, či splnomocnenie udelené advokátovi žalobkyne bolo vystavené oprávnenou osobou, treba konštatovať, že žaloba doručená kancelárii Všeobecného súdu 18. marca 2013 nie je v súlade s článkom 44 ods. 5 písm. a) rokovacieho poriadku, keďže žalobkyňa k svojej žalobe nepriložila zakladateľskú listinu, spoločenskú zmluvu, ani aktuálny výpis z obchodného registra alebo registra združení, ani akýkoľvek iný dôkaz o svojej existencii ako právnickej osoby.
- 12 Okrem toho, napriek výzvam na odstránenie väd, ktoré jej Všeobecný súd zaslal (pozri bod 2 vyššie), žalobkyňa nepredložila žiadnu písomnosť, ktorá by bola dôkazom o jej existencii ako právnickej osoby. Obmedzila sa len na formulovanie dvoch okruhov argumentov, ktoré sú podľa nej spôsobilé preukázať, že má právnu subjektivitu. Tieto argumenty však nemožno uznať.
- 13 Po prvé, hoci žalobkyňa pripúšťa, že nie je registrovaná v žiadnom členskom štáte Európskej únie, domnieva sa, že vzhľadom na to, že v zásade sídli v Írsku, treba ju považovať za subjekt s právnou subjektivitou podľa írskeho práva, keďže írske právo neukladá povinnosť registrácie pred vnútroštátnymi orgánmi. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenia § 37 ods. 4 písm. c) až e) Planning and Development Act 2000 (zákon o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2000), zmeneného a doplneného Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act 2006 [zákon o územnom plánovaní a rozvoji (strategická infraštruktúra) z roku 2006] (ďalej len „zákon o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2000 v znení zmien a doplnení“). Žalobkyňa ďalej uvádza, že na rozdiel od adresy uvedenej v žalobe sa jej sídlo v skutočnosti nachádza v Írsku. Uvedenie adresy vo Francúzsku v žalobe bolo chybné, keďže táto adresa je adresou jej predsedu a sídla mimovládnej organizácie registrovanej vo Francúzsku, ktorá je jedným z jej členov.
- 14 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa § 37 ods. 4 písm. c) zákona o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2000 v znení zmien a doplnení sa súkromný subjekt alebo organizácia spĺňajúca podmienky stanovené pod písmenom d) tohto ustanovenia môže obrátiť na Bord Pleanála, kvázisúdny orgán, a napadnúť rozhodnutia týkajúce sa žiadostí o územné rozhodnutie (application for development). V tejto súvislosti z § 37 ods. 4 písm. d) tohto zákona vyplýva, že dotknutý subjekt alebo organizácia musia splniť podmienky, ktoré sa týkajú najmä sledovania cieľov na podporu ochrany životného prostredia počas obdobia dvanástich mesiacov predtým, ako sa obrátia na Bord Pleanála, ako aj prípadne dodatočné podmienky, ktoré sa týkajú najmä osobitnej právnej subjektivity a súladu so štatútom alebo pravidlami stanovenými írskym ministrom životného prostredia, kultúrneho dedičstva a miestnej správy v súlade s § 37 ods. 4 písm. e) zákona o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2000 v znení zmien a doplnení.
- 15 Ďalej je potrebné uviesť, že ako už vyplýva z dokumentov v spise, k 26. októbru 2010 nebola írskym ministrom životného prostredia, kultúrneho dedičstva a miestnej správy podľa § 37 ods. 4 písm. e) zákona o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2000 v znení zmien a doplnení stanovená žiadna dodatočná podmienka. Navyše k tomuto dňu neexistoval ani žiadny plán stanovenia dodatočných podmienok.
- 16 Tieto ustanovenia vzhľadom na to, že spadajú do odvetvovej právnej úpravy týkajúcej sa územného plánovania a rozvoja, sa tak v oblasti, ktorú upravujú, obmedzujú na to, že dotknutým subjektom priznávajú obmedzené a špecifické právo podať žalobu pred jediným orgánom, ktorým je v prejednávanej veci Bord Pleanála.
- 17 Obmedzené právo podať žalobu, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, navyše pred orgánom, ktorého súdna povaha nebola úplne preukázaná, je však nedostatočné na stanovenie, že žalobkyňa má všeobecnú právnu subjektivitu podľa írskeho práva, ktorá jej pri neexistencii akéhokoľvek listinného dôkazu o existencii ako právnickej osoby umožňuje podať na súdy Únie žalobu na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

- 18 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že aj keby sa sídlo žalobkyne nachádzalo v Írsku a uvedenie adresy vo Francúzsku v žalobe je len chybou, jednoduchý odkaz na ustanovenia írského zákona uvedené v bodoch 13 až 15 vyššie je pri neexistencii akéhokoľvek iného dôkazu spôsobilého preukázať právnu subjektivitu žalobkyne nedostatočný na preukázanie jej existencie ako právnickej osoby podľa článku 44 ods. 5 písm. a) rokovacieho poriadku.
- 19 Dôkazom nie je ani zápis žalobkyne do registra transparentnosti Únie. Aj keby tento zápis preukazoval, že žalobkyňa je, ako sama tvrdí, existujúcou organizáciou sídliacou v Írsku, nič to nemení na skutočnosti, že podmienkou zápisu do tohto registra nie je existencia právnej subjektivity dotknutého subjektu, čo vyplýva predovšetkým z bodu 14 Dohody medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou o zriadení registra transparentnosti pre organizácie a samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré sa podieľajú na tvorbe a vykonávaní politiky Európskej únie (Ú. v. EÚ L 191, s. 29) z 23. júna 2011. Podľa uvedeného bodu 14 totiž „od sietí, platforiem alebo iných foriem kolektívnej činnosti bez právneho postavenia alebo právnej subjektivity, ktoré však sú *de facto* zdrojom organizovaného vplyvu a zapájajú sa do činností patriacich do rozsahu pôsobnosti registra, sa očakáva, že sa zaregistrujú“.
- 20 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že ako Komisia uznala vo svojom rozhodnutí z 21. januára 2013, ktoré je uvedené v bode 5 vyššie, spĺňa podmienky stanovené v článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, s. 13). Z toho vyvodzuje, že je oprávnená podať žiadosť o vnútorné preskúmanie podľa článku 10 uvedeného nariadenia a v dôsledku toho podať na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť rozhodnutia, ktoré v tejto súvislosti prijala Komisia.
- 21 Túto argumentáciu nemožno uznať.
- 22 Po prvé podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 akákoľvek mimovládna organizácia, ktorá spĺňa podmienky stanovené v článku 11 tohto nariadenia, je oprávnená požiadať inštitúciu Únie, ktorá prijala správny akt podľa práva životného prostredia, o vnútorné preskúmanie. Článok 11 ods. 1 tohto nariadenia v tejto súvislosti stanovuje štyri podmienky. Podľa prvej podmienky stanovenej v článku 11 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1367/2006 musí byť dotknutá organizácia nezávislou neziskovou právnickou osobou v súlade s vnútroštátnym právom alebo zvyklosťami členského štátu. Ako však už bolo uvedené, žalobkyňa nepreukázala, že by bola podľa vnútroštátneho práva alebo zvyklostí nejakého členského štátu uznaná ako právnická osoba s právnou subjektivitou.
- 23 Po druhé je pravda, že podľa judikatúry má žalobkyňa v súdnom systéme Únie postavenie právnickej osoby, pokiaľ najneskôr do uplynutia lehoty na podanie žaloby získala právnu subjektivitu v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého bola založená (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 27. novembra 1984, Bensider a i./Komisia, 50/84, Zb. s. 3991, body 7 a 8), alebo ak ju orgány Únie považovali za nezávislý právny subjekt (rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 1996, Sinochem Heilongjiang/Rada, T-161/94, Zb. s. II-695, bod 31, a z 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, Zb. s. II-1383, bod 26; pozri, pokiaľ ide o profesijné združenia úradníkov, rozsudky Súdneho dvora z 8. októbra 1974, Union syndicale – Service public européen a i./Rada, 175/73, Zb. s. 917, body 11 až 13, a Syndicat général du personnel des organismes européens/Komisia, 18/74, Zb. s. 933, body 7 až 9).
- 24 V rozsahu, v akom sa však žalobkyňa na základe argumentácie uvedenej v bode 20 vyššie snaží opierať o judikatúru citovanú v bode 23 vyššie, je potrebné uviesť, že na účely stanovenia, či inštitúcia považovala žalobkyňu za nezávislý právny subjekt, Súdny dvor zobral do úvahy v rozsudkoch Union syndicale – Service public européen a i./Rada a Syndicat général du personnel des organismes européens/Komisia, už citovaných v bode 23 vyššie, tri faktory, a to po prvé reprezentatívnosť dotknutého subjektu, po druhé jeho autonómiu, ktorá je nevyhnutná na to, aby v právnych vzťahoch vystupoval ako zodpovedný subjekt, a ktorá vyplýva z jeho vnútornej štruktúry v zmysle jeho

zakladateľskej listiny a spoločenskej zmluvy, a po tretie skutočnosť, že inštitúcia Únie uznala dotknutý subjekt ako partnera (rozsudky *Union syndicale – Service public européen* a *i./Rada*, už citovaný v bode 23 vyššie, body 10 až 13, a *Syndicat général du personnel des organismes européens/Komisia*, už citovaný v bode 23 vyššie, body 6 až 9).

- 25 V prejednávanej veci bez toho, aby bolo potrebné rozhodovať o reprezentatívnosti žalobkyne, je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že žalobkyňa nepredložila svoju zakladateľskú listinu, spoločenskú zmluvu alebo iný dokument týkajúci sa jej založenia a vnútorného fungovania, a to napriek trom výzvam Všeobecného súdu na odstránenie väd žaloby, spis neobsahuje žiadny dôkaz o tom, že má autonómiu potrebnú na to, aby v právnych vzťahoch vystupovala ako zodpovedný subjekt.
- 26 Je pravda, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že žalobkyňa spĺňala podmienky stanovené v článku 11 nariadenia č. 1367/2006. Konkrétne, pokiaľ ide o prvú podmienku uvedenú v bode 22 vyššie, Komisia sa na základe informácií, ktoré jej poskytla žalobkyňa vo svojej žiadosti o vnútorné preskúmanie podľa článku 10 uvedeného nariadenia a e-mailom, ktorý jej žalobkyňa následne zaslala, domnievala, že žalobkyňa je neziskovou právnickou osobou registrovanou vo Francúzsku. Tento záver však vyplýval z toho, že sama žalobkyňa zaslala chybné informácie, pokiaľ ide o jej adresu (pozri bod 13 vyššie). V dôsledku toho skutočnosť, že Komisia na základe uvedených informácií považovala v napadnutom rozhodnutí žalobkyňu za nezávislý právny subjekt, nesvedčí o tom, že žalobkyňa má štatút právnickej osoby.
- 27 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že žalobu je potrebné zamietnuť ako zjavne neprípustnú s poukazom na článok 44 ods. 5 písm. a) rokovacieho poriadku.

O trovách

- 28 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamietá.**
- 2. European Platform Against Windfarms (EPAW) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**

V Luxemburgu 21. januára 2014.

Tajomník
E. Coulon

Predsedníčka komory
M. E. Martins Ribeiro